क्ष्वेदितुम्, क्ष्वेदयितुम्, चिक्ष्विदिषितुम्-चिक्ष्वेदिषितुम्, चेक्ष्विदितुम्;
क्ष्विदित्तिः, क्ष्वेदना, चिक्ष्विदिषा-चिक्ष्वेदिषा, चेक्ष्विदा;
क्ष्वेदनम्, क्ष्वेदनम्, चिक्ष्विदिषणम्-चिक्ष्वेदिषणम्, चेक्ष्विदनम्;
क्ष्विदित्वा-क्ष्वेदित्वा, क्ष्वेदयित्वा, चिक्ष्विदिषित्वा-चिक्ष्वेदिषित्वा, चेक्ष्विदित्वा;
प्रक्ष्विद्य, प्रक्ष्वेद्य, सञ्चिक्ष्विदिष्य-सञ्चिक्ष्वेदिष्य, सञ्चेक्ष्विद्य;
क्ष्वेदम् २, क्ष्विदित्वा २-क्ष्वेदित्वा २, } क्ष्वेदम् २, क्ष्वेदयित्वा २, } चिक्ष्विदिषम् २-चिक्ष्विदिषित्वा २-
चिक्ष्वेदिषम् २, चिक्ष्वेदिषित्वा २, } चेक्ष्विदम् २; चेक्ष्विदित्वा २. }

(327) "ञि क्ष्विदा स्नेहनमोचनयोः"

(IV-दिवादिः-1244. सक. सेट्. पर.)

'क्ष्वेदत्यव्यक्तशब्दार्थे, क्ष्विद्यति स्नेहमोक्षयोः ॥' (श्लो. 107) इति देवः। अस्य धातोर्दैवादिकत्वात् क्ष्विद्यन्-न्ती, इति शतरि रूपमिति विशेषः। अन्यानि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकक्ष्विद (326) धातुवत् ज्ञेयानि।

(328) "क्ष्वेल्ल चलने" (I-भ्वादिः-539. सक. सेट्. पर.)

क्ष्वेलकः-लिका, क्ष्वेलकः-लिका, चिक्ष्वेलिषकः-षिका, चेक्ष्वेलकः-लिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककेलतिवत् (262) ज्ञेयानि।

(329) "खच भूतप्रादुर्भावे" (IX-क्र्यादिः-1531 अक. सेट्. पर.) [अ]

भूतप्रादुर्भावोऽतिक्रान्तोत्पत्तिः।

खाचकः-चिका, खाचकः-चिका, चिखचिषकः-षिका, चाखचकः-चिका;
खचिता-त्री, खाचयिता-त्री, चिखचिषिता-त्री, चाखचिता-त्री;
[1]खच्छन्-न्ती, खाचयन्-न्ती, चिखचिषन्-न्ती; —
खचिष्यन्-न्ती-ती, खाचयिष्यन्-न्ती-ती, चिखचिषिष्यन्-न्ती-ती; —
— खाचयमानः, खाचयिष्यमाणः, चाखच्यमानः, चाखचिष्यमाणः;

---

1. 'क्र्यादिभ्यः श्ना' (3-1-81) इति श्नाप्रत्ययः। 'श्नाऽभ्यस्तयोरातः' (6-4-112) इत्याकारलोपः। 'स्तोः श्चुना श्चुः' (8-4-40) इति श्चुत्वम्।

[अ] 'खध—' इति वकारान्तं क्षीरस्वामी पपाठ। वकारान्तस्य रूपाणि उत्तरत्र प्रदर्शिष्यन्ते।